

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1016202689
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Degma
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1016202689.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mariána Degmu a členiek senátu JUDr. Otfílie Belavej a JUDr. Valérie Žiliakovej, v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčík 310, 082 13 Tulčík, IČO: 31 303 862, zastúpený JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, 042 83 Košice, IČO: 35 514 892, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Nám. Ľ. Štúra 1, 812 35 Bratislava, IČO: 42 181 810, za účasti: Alpine Oil and Gas, s.r.o., Karadžičova 16, 821 08 Bratislava, IČO: 36 702 722, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného - List ministra životného prostredia SR Číslo: 52247/2016 (2), Sp. zn.: 7738/2016-9.2 zo dňa 29.09.2016, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie - list ministra životného prostredia Slovenskej republiky č.: 52247/2016 (2) sp. zn.: 7738/2016 - 9.2 zo dňa 29.09.2016 ako aj prvostupňového rozhodnutie žalovaného č. sp.: 5020/2016 - 7.3 č. záznamu: 32017/2016 zo dňa 07.06.2016 zrušuje a vec vracia orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave žalobcovi priznáva právo na plnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Krajský súd v Bratislave účastníkovi konania právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručanou Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len správny súd) v zákonnej lehote dňa 12.12.2016 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného označeného ako List ministra životného prostredia SR Číslo: 52247/2016 (2), Sp. zn.: 7738/2016-9.2 vydaného dňa 29.09.2016, (ďalej aj len napadnuté rozhodnutie) v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej geologickej správy (ďalej len prvostupňový orgán) Číslo spisu: 5020/2016-7.3, číslo záznamu: 32017/2016 zo dňa 07.06.2016 (ďalej aj len prvostupňové rozhodnutie), ich zrušení a vrátení prvostupňovému správne orgánu na ďalšie konania a priznanie náhrady trov konania. Zároveň žalobca navrhol priznať podanej žalobe odkladný účinok, o ktorom návrhu rozhodol správny súd uznesením č. k. 6S/309/2016-176 zo dňa 12.04.2017 a návrh zamietol.

2. V predmetnej veci správny súd uznesením č. k. 6S/309/2016-289 zo dňa 04.04.2019 konanie podľa § 99 písm. g) SSP zastavil a žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov konania nepriznal. V dôsledku žalobcom podanej kasačnej sťažnosti vo veci rozhodol Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 8Sžk/21/2019 zo dňa 18.12.2019, pričom napadnuté vyššie uvedené uznesenie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd zároveň vyslovil, že žalobca v konaní vystupuje ako zainteresovaná verejnosť a spĺňa podmienky pre priznanie statusu zainteresovanej verejnosti ako aj

podmienky Aahurského dohovoru a uložil správne súdu povinnosť preskúmať žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného.

3. Správny súd zistil, že v inom konaní vedenom na tunajšom správnom súde pod sp. zn. 6S/6/2016 tých istých účastníkov (žalobca, žalovaný) o súdny prieskum právoplatného rozhodnutia žalovaného Číslo: 6422/2016-9.2, (14/2016-rozkl.), Záznam č.: 39044/2016 (2) zo dňa 13.07.2016, ktorým bol žalobca v spojení s prvostupňovým rozhodnutím žalovaného Číslo spisu: 5020/2016-7.3, Číslo záznamu: 28125/2016 zo dňa 18.05.2016 vylúčený ako účastník zo správneho konania vo veci predĺženia platnosti a zmeny (zmenšenia) prieskumného územia Medzilaborce - ropa a horľavý zemný plyn, navrhovateľa spol. Alpine Oil and Gas, s.r.o., Bratislava, bol vyhlásený dňa 24.06.2021 rozsudok, ktorým boli obe preskúmané rozhodnutia žalovaného zrušené (z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci) a vec bola vrátená prvostupňovému správne orgánu na ďalšie konanie (predmetné konanie bolo prerušené uznesením zo dňa 01.07.2021 do právoplatnosti tohto súdneho konania, ktoré nadobudlo právoplatnosť). Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 4Sžk/39/2018, 4Sžk/9/2019, 8Sžk/21/2019, 1Sžk/24/2019), resp. Najvyššieho správneho súdu SR (rozsudok sp. zn. 1Sžk/20/2020 zo dňa 16.02.2022), v ktorých najvyšší súd, resp. najvyšší správny súd za obdobného skutkového stavu dospeli k rovnakým právnym záverom ako správny súd v konaní sp. zn. 6S/6/2016.

Administratívne konanie a rozhodnutie správneho orgánu

4. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu správny súd zistil, že na základe návrhu spol. Alpine Oil and Gas, s.r.o., Bratislava, zo dňa 19.04.2016 Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor štátnej geologickej správy (ďalej len ministerstvo, resp. žalovaný) dňom 20.04.2016 začalo správne konanie podľa § 23 zákona č. 569/2007 Z. z. o geologických prácach (geologický zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len geologický zákon) vo veci predĺženia doby platnosti a zmeny (zmenšenia) prieskumného územia „Medzilaborce - ropa a horľavý zemný plyn“ (ďalej len prieskumné územie). Na Ministerstvo životného prostredia SR bolo následne doručené podanie žalobcu v zastúpení právnu zástupkyňou JUDr. Ivetou Rajtákovou, ktorým sa domáhal priznania postavenia účastníka konania vo vyššie uvedenom správnom konaní o predĺžení doby platnosti a zmene (zmenšenie) prieskumného územia s poukazom na § 14 ods. 1 Správneho poriadku a § 23 ods. 7 geologického zákona, pričom svoj nárok na účasť v konaní odôvodnil tým, že v predmetnom konaní môžu byť dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny. Prvostupňový správny orgán o tomto návrhu žalobcu vydal rozhodnutie Číslo spisu: 5020/2016-7.3, Číslo záznamu: 28125/2016 zo dňa 18.05.2016, ktorým bol žalobca vylúčený ako účastník zo správneho konania vo veci predĺženia platnosti a zmeny (zmenšenia) prieskumného územia. V dôsledku žalobcom podaného rozkladu vo veci rozhodol žalovaný druhostupňovým rozhodnutím Číslo: 6422/2016-9.2, (14/2016-rozkl.), Záznam č.: 39044/2016 (2) zo dňa 13.07.2016, podaný rozklad zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie o vylúčení žalobcu ako účastníka daného administratívneho konania.

5. Prvostupňovým rozhodnutím Číslo spisu: 5020/2016-7.3, číslo záznamu: 32017/2016 zo dňa 07.06.2016 bolo rozhodnuté o zmenšení rozlohy prieskumného územia a bola predĺžená doba platnosti prieskumného územia na vykonávanie ložiskového geologického prieskumu vyhradených nerastov: ropa a horľavý zemný plyn v etape vyhľadávacie ložiskový geologický prieskum o 5 rokov, a to do 01.08.2021.

6. V dôsledku žalobcom podaného rozkladu zo dňa 28.06.2016 vo veci žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie - list Číslo: 52247/2016 (2), Sp. zn.: 7738/2016-9.2 zo dňa 29.09.2016. Žalovaný takto postupoval, nakoľko dospel k záveru, že predmetné vyššie uvedené podanie žalobcu nie je možné posudzovať ako rozklad, keďže žalobca bol vylúčený z konania o určení prieskumného územia, a to právoplatným rozhodnutím ministra životného prostredia SR Číslo: 6422/2016-9.2, (14/2016-rozkl.), Záznam č.: 39044/2016 (2) zo dňa 13.07.2016. V napadnutom rozhodnutí žalovaný konštatoval, že žalobca nie je účastníkom konania o predĺženie doby platnosti a zmeny (zmenšenia) prieskumného územia, nakoľko nebol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach. Zároveň žalovaný uviedol, že preskúmal dôvody uvedené v podaní žalobcu (rozklade).

7. Žalovaný uviedol, že zo strany držiteľov daného prieskumného územia Medzilaborce ako aj prieskumného územia Svidník a prieskumného územia Snina bolo už v roku 2010 predložené splnomocnenie a bol určený poverený zástupca, a to spol. Alpine Oil and Gas, s.r.o. Z ust. § 24 ods. 10

geologického zákona vyplýva, že toto ustanovenie má procesný charakter a jeho zmyslom je stanovenie zástupcu jednotlivých držiteľov prieskumných území pre zjednodušenie procesu komunikácie správneho orgánu s týmito držiteľmi prieskumného územia. Podľa žalovaného nedostatky týkajúce sa predloženého poverenia na zastupovania, nemali charakter nedostatkov, ktoré by zakladali dôvod na zrušenie prvostupňového rozhodnutia. Nedostatky zasahujú iba procesnú stránku konania a týkajú sa samotných držiteľov jednotlivých prieskumných území, ktorí akceptovali spol. Alpine Oil and Gas, s.r.o., v zastúpení N. G. ako svojho splnomocneného zástupcu v zmysle § 24 ods. 10 geologického zákona. K ďalšej námietke žalovaný s poukazom na § 25 ods. 4 geologického zákona uviedol, že na to, aby mohol vykonávať geologické práce uvedené v rozhodnutí o určení prieskumného územia, držiteľ prieskumného územia nemusí disponovať ani geologickým oprávnením.

8. Žalovaný nesúhlasil s námietkou žalobcu, že by nevyhnutná doba v zmysle § 24 ods. 8 geologického zákona nemohla byť predĺžená o inú dobu považovanú správnym orgánom za nevyhnutnú na dokončenie geologických prác. Termín „lehota, ktorá je nevyhnutne potrebná na dokončenie geologických prác“ nestanovuje presne lehotu predĺženia doby prieskumného územia a dáva správne orgánu voľnosť po posúdení veci určiť, aká lehota je potrebná na dokončenie geologických prác. Taktiež nesúhlasil s tým, že by nebolo možné lehotu v zmysle § 24 ods. 8 geologického zákona predĺžiť aj opätovne, keďže zákonodarca akcentoval, že predĺženie je možné až do doby ukončenia geologických prác, bez ďalších časových obmedzení, a to s ohľadom na technickú a finančnú náročnosť takéhoto prieskumu oproti ložiskovému geologickému prieskumu vyhradených nerastov. Prijatie názoru žalobcu o možnosti iba jedného predĺženia prieskumného územia by došlo k oslabeniu pozície držiteľov prieskumných území na ropu a horľavý zemný plyn.

9. V súvislosti s podaním starostu Obce Oľka zo dňa 04.03.2016 vo veci posúdenia vplyvu činnosti na stabilitu katastrálneho územia Krivá-Oľka, v súčasnosti nebola preukázaná súvislosť medzi zosuvmi pôdy, ktoré boli sledované už v roku 1977 a geologickými prácami uskutočňovanými v prieskumnom území Medzilaborce. Preto nebol dôvod zaoberať sa predmetným podaním starostu.

10. Žalovaný uviedol, že súčasná právna úprava posudzovania vplyvov na životné prostredie v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 24/2006 Z. z.), ako aj príslušných smerníc Európskej únie sa nevzťahuje na činnosti vykonávané podľa geologického zákona, keďže tieto činnosti nemajú charakter ťažobnej činnosti. Ak by sa aj pripustilo, že realizácia vrtovej vyžaduje posudzovanie vplyvov na životné prostredie, nie je možné z toho vyvodiť záver, že takéto posudzovanie sa vzťahuje aj na proces určenia prieskumného územia. Tiež nie je zrejmé, čo by malo byť predmetom posudzovania v prípade geologických vrtných prác. Cieľom geologického prieskumu je zistiť existenciu napr. ložísk nerastov nachádzajúcich sa pod zemským povrchom. Podľa žalovaného proces posudzovania vplyvov na životné prostredie môže byť realizovaný len vo vzťahu k tým skutočnostiam, u ktorých je možné posúdenie reálnych a dlhodobých vplyvov na životné prostredie.

11. K námietke uvedenej v podaní žalobcu - doplnenie rozkladu týkajúcej sa Chráneného vtáčieho územia Laborecká vrchovina, žalovaný poukázal na to, že žiadateľ vo vzťahu k zámeru realizácie prieskumného vrtu Krivá Oľka nachádzajúcom sa v prieskumnom území Medzilaborce doložil odborné stanovisko Okresného úradu Prešov zo dňa 16.01.2015, podľa ktorého nie je predpoklad významného vplyvu na integritu tohto chráneného územia. Týmto mal žalovaný za preukázané, že geologický prieskum v tejto lokalite nebude mať negatívny vplyv na toto územie, patriace do Natura 2000 a tiež nezistil žiaden dôvod spochybňujúci odborné stanovisko OÚ Prešov. K odvolávaniu sa žalobcu na rozsudok Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-531/13 s tým, že environmentálne posudzovanie sa malo vzťahovať na všetky tzv. hĺbkové vrty, žalovaný považoval za výklad žalobcu za jeho vlastný právny výklad, nakoľko v Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13.12.2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (ďalej len Smernica), sa výslovne neuvádzajú vrty na ložiskový geologický prieskum, o ktoré ide v predmetnej veci. Navyše žiadny právny predpis neustanovuje, čo je možné považovať za hĺbkový vrt. Pojmy uvádzané vo vyššie uvedenom rozhodnutí Súdneho dvora EÚ sú späť len s ťažbou a ťažobnou činnosťou.

Žaloba.

12. Žalobca považoval napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie za nezákonné, vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci, pokladal ich za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a zároveň mal za to, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Po stručnom opise priebehu administratívneho konania predchádzajúceho vydaniu preskúmaných rozhodnutí žalobca s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/18/2011 z 24.05.2011 dôvodil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v správnom súdnictve.

13. Žalobca mal za to, že je aktívne legitimovaným subjektom v zmysle § 42 ods. 1 písm. a) SSP na podanie predmetnej správnej žaloby, voči napadnutému rozhodnutiu žalovaného, nakoľko týmto rozhodnutím bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia. Poukázal pritom na to, že mu prislúchajú práva, ktoré nie len Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13.12.2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (ďalej len Smernica), ale aj čl. 5 ods. 5, čl. 6 ods. 1a čl. 9 ods. 2, ods. 3 Aarhuského dohovoru verejnosti priznávajú, vrátane práva zúčastniť sa na tvorbe rozhodnutí účasťou na rozhodovacom procese, zahŕňajúce informovanie verejnosti v skorom štádiu takéhoto rozhodovacieho procesu. Tiež je treba zaistiť dotknutej verejnosti prístup k opravným prostriedkom pred súdom s cieľom napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré je predmetom ustanovení Smernice o účasti verejnosti. Žalobca bol názoru, že podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-531/13 hĺbkovými vrtmi môžu byť aj skúšobné vrty, pokiaľ ich možno za hĺbkové vrty považovať. Podľa Smernice si členské štáty musia vybrať jedno z kritérií, na základe ktorého určia, či činnosti uvedené v prílohe II budú predmetom posudzovania ich vplyvov na životné prostredie. Zaradenie hĺbkových vrtov do prílohy II indikuje prinajmenšom možnosť, že za určitých okolností takýto projekt môže mať pravdepodobne významný dopad na životné prostredie. Z pravidla uvedenom v čl. 4 ods. 2 Smernice vyplýva, že nestanovenie kritérií, na základe ktorých sa hĺbkové vrty majú posudzovať, so zreteľom na ich dopad na životné prostredie, v slovenskom právnom poriadku, neznamená, že tieto dopady sa pri takejto činnosti nemajú posudzovať, práve naopak. Podľa žalobcu z ustanovení zákona o životnom prostredí, geologického zákona, zákona o ochrane prírody a krajiny, vyplýva, že určenie prieskumného územia zahŕňa oprávnenie pre držiteľa prieskumného územia vykonávať geologické práce, zahŕňajúce aj vrtné práce.

14. Potom podľa žalobcu je nesporné, že konanie, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané, je rozhodnutím, ktorým môže byť dotknutý verejný záujem v oblasti životného prostredia a žalobca je v zmysle § 178 ods. 3 SSP legitimovaný na podanie tejto správnej žaloby.

15. Žalobca ďalej namietal podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia v spojení s nepreskúmateľnosťou rozhodnutia pre nedostatok dôkazov, pričom po citácii ustanovení geologického zákona poukázal na tú skutočnosť, že už návrh na zmenu a predĺženie platnosti prieskumného územia podala spol. Alpine Oil and Gas, s.r.o., držiteľka 50% prieskumného územia, ktorá sa v návrhu doručenom na ministerstvo dňa 20.04.2016 označila ako „poverený zástupca skupiny“.

16. Súčasťou návrhu zo dňa 15.04.2016 bola listina označená ako „POWER OF ATTORNEY“ v anglickom jazyku, a ktorý bol doplnený textom v českom jazyku, z ktorého vyplývalo, že Societatea Nationala de Gaze Naturale „ROMGAZ“ S.A., organizačná zložka Bratislava a dcérske spoločnosti, či organizačné zložky JKX Slovakia B.V. splnomocnili N. G., ktorý mal byť povereným zástupcom skupiny „JOA Partners“, aby konal za „SNGN ROMGAZ S.A.“ vo veci týkajúcej sa zmenšenia a predĺženia doby trvania slovenských licencií pre obdobie 8 rokov, a to vo vzťahu k prieskumným územiám: Svidník, Medzilaborce a Snina.

17. Žalobca uviedol, že N. G. nie je a nebol držiteľom prieskumného územia bez ohľadu na jeho vtedajšiu funkciu a postavenie v spol. Alpine Oil and Gas, s.r.o. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na ust. § 24 ods. 10 geologického zákona, z ktorého vyplýva, že skupinu objednávateľov zastupuje poverený zástupca, ktorý je členom skupiny objednávateľov, a to na základe písomného poverenia a toto písomné poverenie je podľa § 24 ods. 12 geologického zákona súčasťou návrhu na určenie prieskumného územia.

18. Žalobca ďalej uviedol, že ďalšia listina označená rovnako „POWER OF ATTORNEY“ mala zrejme obsahovať poverenie na zastupovanie od spoločnosti JKX Slovakia B.V. pre toho istého zástupcu, teda N. G.. Z uvedeného potom vyplývalo, že návrh na predĺženie prieskumného územia neobsahoval ako svoju obligatórnu súčasť písomné poverenie pre člena skupiny držiteľov na zastupovanie skupiny držiteľov. Navyše písomné poverenie pre F.. N. G., K., bolo vyhotovené v anglickom jazyku bez úradného prekladu do slovenského jazyka, takže nebolo možné s určitosťou ani len identifikovať jeho obsah, zvlášť vo vzťahu k tej časti, ktorá bola vyhotovená v anglickom jazyku. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ust. zákona č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

19. Podľa žalobcu z v konaní predložených dokladov nevyplývalo, že by členovia skupiny držiteľov prieskumného územia písomne poverili iného člena tejto skupiny na zastupovanie skupiny v predmetnom administratívnom konaní. Poukázal na nezrozumiteľnosť listín, ktoré mali byť zrejme písomným poverením pre F.. G. konať v mene držiteľa prieskumného územia spol. Societatea Nationals de Gaze ROMGAZ S. A.

20. Z výpisu obchodného registra vzťahujúceho sa k Societatea Nationala de Gaze Naturale „ROMGAZ“ S. A., organizačná zložka vyplýva, že predmetom činnosti tejto organizačnej zložky je kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) alebo iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod). Podľa žalobcu z uvedeného je zjavné, že zahraničná právnická osoba nemôže na Slovensku podnikáť ani vykonávať inú činnosť ako je tá, ktorá je predmetom činnosti jej organizačnej zložky zapísanej v obchodnom registri, ktorou je v tomto prípade veľkoobchod a maloobchod.

21. Podľa žalobcu administratívny spis neobsahuje žiadne splnomocnenie pre člena skupiny držiteľov prieskumného územia.

Námietky žalobcu ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci.

22. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, prieskumné územie Snina - ropa a horľavý zemný plyn, bolo opakovane menené a opakovane predĺžovaná doba jeho platnosti. Prvostupňové rozhodnutie o určení predmetného prieskumného územia bolo vydané dňa 17.06.2006 v čase účinnosti zákona č. 313/1999 Z. z. o geologických prácach a o štátnej geologickej správe (geologický zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 313/1999 Z. z.“). Podľa označeného zákona nebola rozdielnosť v dobe, na ktorú sa určovalo prieskumné územie vo všeobecnosti a prieskumné územie na ropu a horľavý zemný plyn. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ust. § 20 ods. 1 zákona č. 313/1999 Z. z., ustanovenie § 43 ods. 1 geologického zákona a ustanovenie § 24 ods. 8 geologického zákona, pričom mal za to, že z týchto zákonných ustanovení vyplýva, že toto obsahuje vo vzťahu k ust. § 22 ods. 1 geologického zákona lex specialis, teda v prípade prieskumného územia pre ropu a horľavý zemný plyn sa neuplatní ust. § 22 ods. 1, ale ust. § 24 ods. 8 geologického zákona.

23. S poukazom na ust. § 24 ods. 6 geologického zákona platného do 30.04.2010 žalobca uviedol, že režim dĺžky doby, na ktorú sa určuje prieskumné územie pre ropu a horľavý zemný plyn a jej predĺženia, je upravený osobitne, a to predovšetkým v tom, že nie je obmedzená dĺžka doby, na ktorú sa prieskumné územie určuje štyrmi rokmi. Žalobca bol názoru, že prvostupňový správny orgán môže určiť dobu platnosti prieskumného územia na vykonávanie ložiskového geologického prieskumu pre ropu a horľavý zemný plyn bez ohľadu na časové obmedzenia uvedené v ust. § 22 ods. 1 geologického zákona.

24. Žalobca ďalej uviedol, že prieskumné územie bolo určené za účinnosti zákona č. 313/1999 Z. z. a vzťahovala sa naň maximálna dĺžka doby určenia tohto prieskumného územia 4 roky. Podľa tohto režimu sa uvedená lehota mohla predĺžiť o ďalšie 4 roky a opätovne najviac o ďalšie 2 roky. Ako však vyplýva z ust. § 43 geologického zákona, sa toto prieskumné územie považuje za prieskumné územie určené podľa geologického zákona (zákon č. 569/2007 Z. z.) a takéto prieskumné územie pre ložiskový vyhľadávací prieskum pre ropu a horľavý zemný plyn možno predĺžiť len raz, a to na dobu nevyhnutne potrebnú na dokončenie geologických prác. K takémuto predĺženiu však došlo už rozhodnutím ministerstva č. 44515/2010 zo dňa 26.07.2010, ktorým bola predĺžená lehota prieskumného územia o ďalšie 4 roky, a to do 01.08.2014.

25. Žalobca uviedol, že rozhodnutím ministerstva zo dňa 07.06.2016 došlo k opätovnému predĺženiu doby platnosti prieskumného územia opätovne v rozpore s ust. § 24 ods. 8 geologického zákona, keďže v prípade prieskumného územia pre ložiskový vyhladávací prieskum pre ropu a horľavý zemný plyn zákon pripúšťa jedno predĺženie doby platnosti, ktoré vymedzuje nevyhnutnosťou doby, teda bolo na posúdení ministerstva pri vydávaní rozhodnutia zo dňa 26.07.2010, akú dobu považuje za nevyhnutnú na dokončenie geologických prác, ak držiteľ prieskumného územia (skupina držiteľov) v čase podania návrhu zo dňa 16.04.2010 požiadala o predĺženie doby platnosti prieskumného územia na 4 roky, či ak ministerstvo posúdilo ako nevyhnutnú na dokončenie geologických prác dobu 4 rokov, nemohol ani žiadateľ, ale predovšetkým nie ministerstvo v roku 2014 obchádzať dôsledky skončenia predĺženej doby prieskumného územia vydaním rozhodnutia zo dňa 10.07.2014 a rovnako nemohlo takéto dôsledky odstraňovať opätovným porušením ust. § 24 ods. 8 geologického zákona.

K nedostatočnému zisteniu skutkového stavu.

26. Žalobca uviedol, že ako vyplynulo z vyjadrenia Okresného úradu Prešov, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia kraja č. OU-PO-OSZP1-2016/016038-4/KM zo dňa 19.04.2016 vydaného na žiadosť spol. Alpine Oil and Gas, s.r.o., v prieskumnom území Medzilaborce sa nachádza čiastočne v Chránenej krajinej oblasti Východné Karpaty a takmer celé v Chránenom vtáčom území laborecká vrchovina a nachádzajú sa tu niektoré biotopy európskeho významu a biotopy chránených druhov a druhov európskeho významu. S poukazom na uvedené žalobca zastával názor, že nemožno konštatovať, že rozhodnutie o tom, že držiteľ (skupina držiteľov) môže naďalej vykonávať ložiskový geologický prieskum v etape vyhľadávacieho ložiskového prieskumu bez toho, aby tým boli dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny, keďže súčasťou oprávnení z rozhodnutia o predĺžení prieskumného územia je vykonávanie hlbinných geologických vrtov. Žalobca mal za to, že keďže navrhovaná činnosť nebola predmetom posúdenia jej vplyvov na predmet ochrany v území Natura 2000 a potom bolo rozhodnutie o predĺžení tejto činnosti v rozpore so Smernicou.

27. Žalobca zároveň poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-531/13, kde je podľa jeho názoru vyjadrená potreba posudzovania vplyvov hĺbkových vrtov na životné prostredie.

K nedostatočnému zisteniu skutkového stavu v spojení s podstatným porušením ustanovení o konaní.

28. V tejto časti žaloby žalobca poukázal na situáciu v obci Olka, v ktorej katastrálnom území sa nachádza zmenšené prieskumné územie, kde došlo v roku 1977 k zosunu pôdy, ktorý ohrozoval časť miestnych rodinných domov a v dôsledku čoho došlo k evakuácii viacerých obyvateľov obci Olka a na list starostu obce Olka zo dňa 04.03.2016, v ktorom poukázal na 2 zosuvy v obci a žiadal o posúdenie vplyvu činnosti spol. Alpine Oil and Gas, s.r.o., na stabilitu katastrálneho územia Krivá Olka, ako aj posúdiť už vykonané a aj plánované činnosti tejto spoločnosti.

29. Replikou zo dňa 03.04.2017 žalobca zaujal stanovisko k vyjadreniu žalovaného k žalobe a zotrval na svojich žalobných námietkach.

Vyjadrenie žalovaného

30. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 03.03.2017 uviedol, že táto nie je dôvodná a žiadal ju zamietnuť. Po opise žalobných námietok a prehľadu v konaní vydaných rozhodnutí a stručnom priebehu správneho konania uviedol, že podľa ustanovenia § 23 ods. 9 geologického zákona účastníkom konania o určení, zmene alebo zrušení prieskumného územia je ten, kto návrh podal a fyzická alebo právnická osoba, ktorej toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu. Účastníkom konania o určení, zmene alebo zrušení prieskumného územia na výskyt rádioaktívnych nerastov je aj dotknutá obec alebo dotknutý samosprávny kraj.

31. Žalovaný vo vzťahu k Smernici o posudzovaní vplyvov a rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-531/13 z 11. februára 2015 uviedol, že v zmysle rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-531/13 z 11.02.2015:

„(11) Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že sporné povolenie sa vzťahuje na niekoľko prác a činností, najmä na uskutočnenie prác potrebných na zriadenie miesta vrtu a v prípade neúspešného vrtu na navrátenie plochy do pôvodného stavu.“

(12) V prípade nájdania uhľovodíkov získala Rohöl-Aufsuchungs AG povolenie na skúšobnú ťažbu zemného plynu až do celkového množstva 1000 000 m³, aby sa preukázala hospodárnosť vrtu. Podľa vnútroštátneho súdu sa má pritom ťažiť 150 000 až 250 000 m³ zemného plynu denne a rovnako maximálne 150 m³ ropy a 18 900 m³ asociovaného zemného plynu denne. Takto vyťažené uhľovodíky sa na okrajovej oblasti miesta vrtu spália. Nepredpokladá sa napojenie na plynovod zemného plynu s vysokým tlakom.

(13) Žalobcovia vo veci samej napádajú platnosť predmetného povolenia predovšetkým z dôvodu, že skúšobný vrt mal byť predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie v súlade s bodom 14 prílohy I smernice 85/337, ktorý stanovuje, že ťažba ropy a zemného plynu sa má podrobiť posudzovaniu vplyvov na životné prostredie, ak sa táto ťažba uskutočňuje jednak „na komerčné účely“ a jednak ak vyťažené množstvo presahuje hodnoty stanovené v tomto ustanovení.

(14) Vnútroštátny súd si po prvé kladie otázku, či sa skúšobný vrt uskutočňuje „na komerčné účely“, pokiaľ je jeho cieľom overiť len rentabilitu ložiska. Navyše sa domnieva, že celkový objem uhľovodíkov, ktorý možno v tomto rámci vyťažiť, je relatívne obmedzený, pretože množstvo zemného plynu, ktoré v prejednávanej veci možno vyťažiť na základe povolenia, je obmedzené na objem rovnajúci sa len dvojnásobku dennej prahovej hodnoty stanovenej v bode 14 prílohy I smernice 85/337.

(15) Verwaltungsgerichtshof po druhej uvádza, že ak by sa pripustilo, že skúšobné vrtvy sledujú komerčné účely v zmysle bodu 14 prílohy I smernice 85/337, hodnota množstva uhľovodíkov stanoveného na vyťaženie za deň, sa nachádza pod prahovými hodnotami, ktoré stanovuje UVP-G. pri ktorých presiahnutí musí byť projekt predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie. Predmetné povolenie totiž nezohľadňuje uhľovodíky vyťažené v rámci iných vrtov v oblasti, ale zakladá sa výlučne na skúšobnom vrte, ktorého sa týka žiadosť spoločnosti Rohöl-Aufsuchungs AG.

(17) Vnútroštátny súd si po tretie kladie otázku, či boli rakúske orgány povinné pri udeľovaní predmetného povolenia na skúšobný vrt zohľadniť kumulatívne účinky všetkých projektov „rovnakého druhu“. V tejto súvislosti uvádza, že na území Marktgemeinde Straßwalchen sa nachádza približne 30 sond na ťažbu zemného plynu, ktoré Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend v spornom rozhodnutí nezohľadnil, hoci z rozsudkov Umweltanwalt von Kärnten (C-205/08, EU:C:2009:767, bod 53) a Brussels Hoofdstedelijk Gewest a i. (C-275/09, EU:C:2011:154, bod 36) vyplýva, že cieľ smernice 85/337 nemožno obísť rozdelením projektov.“

32. Žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že v tomto prípade prejednávanom pred Krajským súdom v Bratislave nejde o skutkovo zhodný prípad s prípadom opísaným v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie, v ktorom išlo o povolenie na uskutočnenie skúšobných vrtov vrátane povolenia na skúšobnú ťažbu, pričom žalobcovia sa domáhali posudzovania vplyvov skúšobného vrtu s ohľadom na skúšobnú ťažbu na životné prostredie a posúdenia vo vzťahu k vyťaženiu uhľovodíkov v rámci iných vrtov v dotknutej oblasti. Súdny dvor EÚ vo vzťahu k otázke č. 1 a 2 uzatvára, že: Bod 14 prílohy I smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, zmenenej a doplnenej smernicou 2009/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. apríla 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že skúšobný vrt, o aký ide vo veci samej, v rámci ktorého sa predpokladá skúšobná ťažba zemného plynu a ropy s cieľom určiť komerčnú hospodárnosť ložiska, nepatrí do pôsobnosti tohto ustanovenia. Zároveň vo vzťahu k prípadu riešenému pred Súdnym dvorom Európskej únie je potrebné vziať do úvahy predovšetkým rakúsku právnu úpravu.

33. V zmysle právnych predpisov platných na území Rakúska sú stanovené samostatné limity pre skúšobnú ťažbu (t. j. od akého limitu podliehajú posudzovaniu vplyvov). Navyiac žalovanému (spoločnosť Rohöl-Aufsuchungs AG) bolo vydané platné povolenie na skúšobnú ťažbu zemného plynu až do celkového množstva 1 000 000 m³, pričom žalobcovia napádajú práve množstvo vyťaženého zemného plynu presahujúce hodnoty stanovené v zákone a domáhajú sa s ohľadom na povolené množstvo zemného plynu v rámci skúšobnej ťažby procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie. V zmysle vyššie uvedeného rozsudku Súdneho dvora Európskej únie je teda namietané nevykonanie posudzovania vplyvov na životné prostredie v kontexte už povolenej skúšobnej ťažby.

34. Z uvedeného vyplýva, že zákon č. 24/2006 Z. z. neupravuje skúšobnú ťažbu, pričom procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie podlieha akákoľvek ťažba, a to minimálne v zisťovacom konaní. To znamená, že v tomto prípade, ťažba ani len skúšobná ťažba (ako je tomu v prípade uvedeného v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie) nie je predmetom rozhodnutia o určení prieskumného územia ani rozhodnutí o predĺžení doby platnosti a akákoľvek ťažobná činnosť v rámci etapy vyhľadávacieho ložiskového geologického prieskumu podľa geologického zákona je v rámci

právoplatného rozhodnutia o určení prieskumného územia vylúčená bez stanovenia ďalšieho postupu príslušným orgánom.

35. Žalobca zavádzajúco tvrdil, že žalovaný v rozpore so Smernicou o posudzovaní vplyvov neuskutočnil proces posudzovania vplyvov na životné prostredie, keď uvádza, že: „medzi kritériami uvedenými v prílohe III sú okrem iného, kumulácia s inými už existujúcimi alebo schválenými projektmi, využívanie prírodných zdrojov, najmä krajiny, pôdy, vody a biodiverzity, znečistenie a rušivé vplyvy, riziká závažných havárií, alebo prírodných katastrof, súčasne schválené využitie územia, absorpčnú schopnosť prírodného prostredia, alebo napríklad aj očakávaný začiatok trvania, frekvenciu a reverzibilitu vplyvu.“

36. Po overení ložísk v etape vyhľadávacieho ložiskového geologického prieskumu a pred vydaním rozhodnutia o určení dobývacieho priestoru (na určenie dobývacieho priestoru však nie je právny nárok) za účelom hospodárskeho využitia takýchto ložísk podľa banského zákona sa vykoná posudzovanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. (berúc do úvahy zákonné prahové hodnoty pre tieto činnosti minimálne v zisťovacom konaní). Žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že geologický prieskum v etape vyhľadávacieho ložiskového geologického prieskumu nie je komerčnou činnosťou.

37. Citovaný rozsudok Súdneho dvora Európskej únie taktiež pojednáva o zohľadnení kumulatívnych účinkov vo vzťahu k množstvu vyťažených uhľovodíkov v rámci iných vrto v dotknutej oblasti, čo nie je predmetom tejto veci (v okolí nedošlo k ťažbe ropy, resp. uhľovodíkov).

38. Vyššie uvedený postup žalovaného je plne v súlade aj s bodom 11 preambuly Smernice o posudzovaní: „Pri stanovovaní týchto prahov, kritérií alebo jednotlivom skúmaní všetkých projektov s cieľom určenia toho, ktoré projekty by mali byť predmetom posúdenia na základe ich významných vplyvov na životné prostredie, členské štáty vezmú do úvahy príslušné výberové kritériá uvedené v tejto smernici. V súlade so zásadou subsidiarity, členské štáty vedia najlepšie uplatňovať takéto kritériá v špecifických prípadoch.“

39. Bez ohľadu na priamu aplikovateľnosť ustanovenia čl. 4 ods. 2 Smernice o posudzovaní vplyvov, na ktorú sa odvolával žalobca, ktorú avšak nie je možné podľa názoru žalovaného v tomto prípade uplatniť, bol postup a konanie žalovaného správneho orgánu plne v súlade s cieľmi Smernice.

40. Žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že vrty sú uvedené v prílohe č. 8, pod bodom 1. Ťažobný priemysel pod položkou č. 16 zákona č. 24/2006 Z. z. zhodne so Smernicou, ktorá vo svojej prílohe II bod 2 písm. d) zaradila vrty pod ťažobný priemysel. V danom prípade jednoznačne nejde o ťažobný priemysel alebo o akúkoľvek inú činnosť súvisiacu s ťažbou.

41. V tomto smere žalovaný poukázal aj na ustanovenia vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 51/2008 Z. z., ktorou sa vykonáva geologický zákon v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „vyhláška č. 51/2008 Z. z.“).

42. Rozhodnutím o určení prieskumného územia bolo určené prieskumné územie v etape vyhľadávacieho geologického prieskumu, ktorým sa v zmysle § 4 ods. písm. a) vyhlášky č. 51/2008 Z. z. rozumie:

„a) vo vyhľadávacom prieskume

1. vyhľadáva a overuje výhradné ložisko alebo ložisko nevyhradeného nerastu, pričom sa na zistenom výhradnom ložisku určí jeho približný rozsah a v jeho časti sa overia a vypočítajú zásoby kategórie Z-2; v ostatnej časti sa overia a vypočítajú zásoby kategórie Z-3 alebo prognózne zdroje, na zistenom ložisku nevyhradených nerastov sa overí a vypočíta množstvo zásob, približný rozsah, kvalita a typy suroviny,
2. zisťujú a overujú vhodné horninové štruktúry alebo podzemné priestory, ich prípadné netesnosti a ich vhodnosť na uskladňovanie plynov a kvapalín,
3. zisťujú možnosti výskytu jaskýň, ich možný priebeh, rozsah, viazanosť na štruktúry a zloženie horninového prostredia, skúmajú sa podmienky stability jaskynných a iných podzemných priestorov,
4. zisťujú geologické podmienky vplyvu starých banských diel na povrch a navrhujú sa opatrenia na ich zabezpečenie a likvidáciu,
5. zisťujú a overujú vhodné horninové štruktúry alebo podzemné priestory, ich prípadné netesnosti a ich vhodnosť na ukládanie.“

43. V zmysle vyššie uvedeného najmä s ohľadom na gramatický výklad používaných slov ako „vyhľadáva“, „zisťuje“, „overuje“ je nepochybné, že takýmto postupom sa skúmajú ložiská nerastov, zisťujú a overujú ich zásoby a spracúvajú geologické podklady na ich využívanie a ochranu. V takomto štádiu nie je zrejmé, čo by malo byť predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. Ďalej je potrebné uviesť, že nie každý ložiskový geologický prieskum je pozitívny, geologická činnosť je vždy činnosťou dočasnou a napokon, aký by malo zmysel takéto posudzovanie, pokiaľ cieľom geologického prieskumu je zistiť existenciu niečoho, čo nie je preukázané, že to existuje (v danom prípade ložisko vyhradených nerastov). Až keď bude existencia ložiska nerastu preukázaná a overená (t. j. potvrdená jeho existencia), až následne možno uplatniť predpoklad, že takéto ložisko bude v budúcnosti predmetom hospodárskeho využitia prostredníctvom uplatnenia banských predpisov (najmä zákon č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušnínach a o štátnej banskej správe v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „bansky zákon“)), a až v tomto prípade bude uskutočnený proces posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z.

44. Žalobca poukázal, že mu prislúchajú práva, ktoré nie len Smernica, ale aj čl. 6 a čl. 9 ods. 2, čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru verejnosti priznávajú, vrátane práva zúčastniť sa na tvorbe rozhodnutí účasťou na rozhodovacom procese.

45. K námietkam žalobcu k možnosti uplatnenia jeho práva byť účastníkom správneho konania a mať prístup k spravodlivosti podľa Aarhuského dohovoru žalovaný uviedol nasledovné:

V zmysle čl. 6 ods. 1 Aarhuského dohovoru:

„Každá Strana

a) uplatní ustanovenia tohto článku vo vzťahu k rozhodnutiam, či povoliť navrhované činnosti uvedené v Prílohe I;

b) v súlade so svojím vnútroštátnym právom tiež uplatní ustanovenia tohto článku na rozhodnutia o navrhovaných činnostiach neuvedených v Prílohe I, ktoré môžu mať významný vplyv na životné prostredie. Strany na tento účel určia, či určitá navrhovaná činnosť podlieha týmto ustanoveniam, a

c) môže sa rozhodnúť, a to od prípadu k prípadu, ak to vnútroštátne právo umožňuje, neuplatňovať ustanovenia tohto článku na navrhované činnosti slúžiace účelom obrany štátu, ak sa táto Strana domnieva, že takéto uplatnenie môže mať nepriaznivý vplyv na tieto účely.“

V zmysle čl. 9 ods. 2 Aarhuského dohovoru:

„Každá Strana v rámci svojho vnútroštátneho práva zabezpečí, aby členovia zainteresovanej verejnosti

a) majúci dostatočný záujem alebo, alternatívne,

b) ak pretrváva porušovanie ich práva v prípadoch, kde to právne predpisy Strany upravujúce správne konanie požadujú ako predbežnú podmienku, mali prístup k procesu preskúmania pred súdom a/alebo iným nezávislým a nestranným orgánom ustanoveným na základe zákona na účely napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť akéhokoľvek rozhodnutia, úkonu alebo opomenutia podliehajúceho článku 6 a v prípadoch ustanovených vnútroštátnym právom a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 3, iným relevantným ustanoveniam tohto dohovoru.

46. O tom, čo predstavuje dostatočný záujem a porušovanie práva, bude rozhodnuté v súlade s požiadavkami vnútroštátneho práva a v súlade s cieľom dať zainteresovanej verejnosti široký prístup k spravodlivosti v rámci rozsahu pôsobnosti tohto dohovoru. Na tento účel sa záujem akejkoľvek mimovládnej organizácie, ktorá spĺňa požiadavky uvedené v článku 2 ods. 5, považuje za dostatočný na účely písmena a). Tieto organizácie budú považované za také, ktorých práva môžu byť porušené na účely písmena b).

47. Ustanovenia odseku 2 nevyklúčujú možnosť predbežného preskúmania správnym orgánom a nie je nimi dotknutá požiadavka uplatnenia správneho preskúmania pred súdnym preskúmaním, ak takáto požiadavka vyplýva z vnútroštátneho práva.“

48. V zmysle čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru:

„Naviac, bez vplyvu na opravné procesy podľa odsekov 1 a 2, každá Strana zabezpečí, ak sú splnené podmienky uvedené v jej národnom práve, ak sú nejaké, aby členovia verejnosti mali prístup k správne alebo súdne konaniu umožňujúcemu napadnutie konaní a opomenutí právnických a fyzických osôb a verejných inštitúcií, ktoré sú v rozpore s jej národným právom v oblasti životného prostredia.“

49. Vyššie citované ustanovenia Aarhuského dohovoru sú plne zakotvené a rešpektované v zákone č. 24/2006 Z. z. Žalovaný nijakým spôsobom nevylučuje účasť žalobcu v konaní o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, avšak v stave a v čase, keď bude zrejmé, čo bude predmetom posudzovania.

50. V zmysle vyššie uvedeného vyplýva, že postupom a konaním žalovaného správneho orgánu neboli dotknuté práva žalobcu zakotvené v Aarhuskom dohovore, tie boli plne rešpektované v zákone č. 24/2006 Z. z., tzn., že v konaní o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, ktoré sa uskutoční minimálne v zisťovacom konaní po overení ložísk (v etape vyhľadávacieho ložiskového geologického prieskumu), pokiaľ držiteľ prieskumného územia prejaví záujem hospodársky využiť ložisko (ak bude objavené, zistené), bude v prípade prejavenia záujmu zo strany žalobcu o vstup do konania, bezpochyby účastníkom konania aj žalobca.

51. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že žalobca je účastníkom ďalších súvisiacich osobitných konaní podľa osobitných predpisov (napr. o vydanie súhlasu, povolení a i.) vedených príslušnými orgánmi štátnej správy. Ďalej uviedol, že skutočnosť, že dotknutým orgánom v konaní o určení je aj príslušný orgán ochrany prírody a krajiny, automaticky nezakladá žalobcovi postavenie účastníka konania.

52. V rámci správneho konania o určení prieskumného územia (ako aj v prípade rozhodnutia o predĺžení lehoty na prieskumné územie) si správny orgán vyžiadal stanoviská príslušných dotknutých orgánov za účelom zistenia a preverenia, či nebudú dotknuté záujmy na úseku ich pôsobnosti (tzv. strety záujmov chránené osobitnými predpismi).

53. Zároveň uviedol, že v danom prípade nejde o rozhodovaciu činnosť príslušného orgánu ochrany prírody podľa zákona o ochrane prírody, v zmysle ktorého má občianske združenie založené za účelom ochrany prírody a krajiny zo zákona priznané postavenie účastníka konania.

54. Aj napriek uvedenému je potrebné zdôrazniť, že žalovaný svojím konaním nevylúčil možnosť verejnosti zúčastniť sa konania, v ktorom môžu byť dotknuté záujmy životného prostredia. Zákon č. 24/2006 Z. z. náležite zabezpečil účasť verejnosti v takýchto konaniach, a to práve prostredníctvom procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie, ktorého uskutočnenie sa predpokladá až v čase poznania dotknutého územia vrátane potvrdenia ne/existencie ložiska nerastu, ktorý sa uskutoční v čase pred vydaním rozhodnutia v zmysle príslušných banských predpisov. Podľa žalovaného participácia na rozhodovacom procese žalobcu v oblasti ochrany prírody je zabezpečená prostredníctvom osobitných konaní.

55. Uvedené jednoznačne korešponduje s cieľmi a princípmi Aarhuského dohovoru. Cieľ stanovený v čl. 9 ods. 2 Aarhuského dohovoru, t. j. najmä zabezpečenia prístupu členov zainteresovanej verejnosti k opravným prostriedkom pred súdom alebo iným nezávislým orgánom ustanovených zákonom za účelom napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť akéhokoľvek rozhodnutia, skutku alebo opomenutia, ktoré sú predmetom ustanovení čl. 6 Aarhuského dohovoru, je zo strany žalovaného plne rešpektovaný a zakotvený v príslušnom právnom predpise (zákon č. 24/2006 Z. z.) ako aj na úseku iných osobitných právnych predpisov.

56. Participáciu na konaniach podľa čl. 6 v spojení s čl. 9 ods. 2 Aarhuského dohovoru vyčerpávajúcim spôsobom neopomínajúc ani jednotlivca (fyzická osoba) zabezpečuje zákon č. 24/2006 Z. z., a to aj v súlade s cieľmi Smernice, pričom práva žalobcu podľa čl. 9 ods. 2 Aarhuského dohovoru neboli postupom žalovaného porušené a žalobcovi bol zabezpečený náležitý a najmä včasný prístup k takýmto konaniam.

57. Žalovaný zdôraznil, že rozhodnutie o určení prieskumného územia vydané príslušným správnym orgánom nezbavuje držiteľa prieskumného územia dodržiavať ustanovenia osobitných právnych predpisov vrátane právnych predpisov na úseku ochrany životného prostredia. Zabezpečenie záujmov chránených osobitnými predpismi spadá do kompetencie viacerých orgánov štátnej a verejnej správy (napr. na úseku ochrany prírody, lesného hospodárstva), okrem toho je možný stret aj so záujmami spoločností zabezpečujúcich služby občanom v rámci svojej podnikateľskej činnosti (SPP, a. s., VVS, a. s. a i.).

58. Zároveň žalovaný nie je oprávnený suplovať, spochybňovať, meniť akýmkoľvek spôsobom činnosť príslušných orgánov, napr. na úseku ochrany životného prostredia. Rozhodnutie ministerstvo, o určení prieskumného územia, resp. o predĺžení doby platnosti určeného prieskumného územia, nezabavuje držiteľa prieskumného územia (resp. skupinu držiteľov prieskumného územia) dodržiavať osobitné právne predpisy a postupovať v súlade s nimi. Ministerstvo v konaní o určení prieskumného územia, resp. o predĺžení doby platnosti určeného prieskumného územia, nerozhoduje o právnych skutočnostiach, o ktorých sú kompetentné rozhodovať iné orgány štátnej správy.

59. V danej veci zdôraznil, že žalobca je oprávnený účastniť sa osobitných konaní v postavení účastníka konania na rôznych úsekoch výkonu štátnej správy podľa osobitných predpisov. V týchto prípadoch nebola jeho účasť na správnych konaniach vylúčená.

60. V tejto súvislosti považoval žalovaný za nevyhnutné zdôrazniť, že práva vyplývajúce pre verejnosť nie sú absolútne, čl. 9 nemá priamy účinok ani v práve EÚ, ani vo vnútroštátnom právnom poriadku, pričom prístup žalobcu k veciam týkajúcim sa životného prostredia bol mu zabezpečený, ako aj v prípade súvisiacich konaní podľa osobitných právnych predpisov.

61. Záverom žalovaný uviedol, že mu nie je zrejmé, z akého dôvodu sa žalobca domáhal účasti v konaní až v roku 2016, keď rozhodnutie o určení prieskumného územia bolo vydané už v roku 2006 a žalobca až doteraz zákonnosť rozhodnutia o určení prieskumného územia nijakým spôsobom nespochybňoval. Žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že rozhodnutie o predĺžení doby určenej na prieskumné územie samo osebe nevytvára žiadne nové právne skutočnosti vo vzťahu k obyvateľom obcí, obciam, vlastníkom nehnuteľností a i.

62. Ministerstvo akceptuje a zároveň spolupracuje s mnohými občianskymi združeniami, avšak takéto konanie, ktorým sa žalobca domáha účasti do konania bez poukázania na konkrétne dotknuté záujmy na ochrane životného prostredia, ktoré by mohli byť konaním a rozhodnutím ministerstva dotknuté, považuje ministerstvo za účelové. Skutočnosť, že žalobca je občianskym združením, založeným na ochranu životného prostredia, ešte samo o sebe nezakladá možnosť účasti v akomkoľvek konaní len za predpokladu, že žalobca vo všeobecnej rovine poukáže na to, že určitým konaním dôjde k ohrozeniu životného prostredia.

63. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 1Afs 107/2004 zo dňa 10. novembra 2005, v zmysle ktorého: „Nejvyšší správní soud podotýká, že institut zákazu zneužití subjektivních práv (k ničím neodůvodněné újme jiného či k ničím neodůvodněné újme společnosti, tj. konec konců jejích členů) představuje materiální korektiv formálního pojmání práva, prostřednictvím něhož se do právního řádu vnáší hledisko ekvity (spravedlnosti). Zákon, jenež je ze své povahy obecný, nemůže pojmově pamatovat na všechny myslitelné životní situace, které mohou za jeho účinnosti nastat. V důsledku toho se může přihodit, že určité chování formálně vzato - ve skutečnosti ovšem pouze zdánlivě, jak bylo vyloženo výše odpovídá právní normě (či lépe řečeno: dikci právního předpisu), avšak je zároveň pocíťováno jako zjevně nespravedlivé, neboť v rozporu s určitými základními hodnotami a s rozumným uspořádáním společenských vztahů působí jiným újmu. Takové chování má potom povahu nikoliv výkonu subjektivního práva, nýbrž jeho (právem reprobovaného) zneužití.“

64. Bez ohľadu na rok vydania tohto súdneho rozhodnutia je uvedené rozhodnutie stále relevantné, najmä vo vzťahu ku skutočnosti, ak ktokoľvek svojím konaním zneužíva právo vo svoj prospech bez konkrétneho špecifikovania porušovania jeho subjektívnych práv len so všeobecnou konštatáciou, že sú dotknuté jeho práva, ako napr. občianskeho združenia založeného za účelom ochrany životného prostredia.

65. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že návrh na zmenu a predĺženie prieskumného územia neobsahoval ako svoju obligatórnu súčasť písomné poverenie pre člena skupiny držiteľov, žalovaný uviedol:

66. V zmysle § 24 ods. 10 geologického zákona: „Prieskumné územie na ložiskový geologický prieskum na ropu a horľavý zemný plyn a prírodných horninových štruktúr a podzemných priestorov na účely trvalého ukladania oxidu uhličitého do geologického prostredia možno určiť aj skupine objednávateľov, ktorí spoločne financujú geologické práce na určenom prieskumnom území. Skupinu

objednávateľov zastupuje poverený zástupca, ktorý je členom skupiny objednávateľov, na základe písomného poverenia.“

67. V zmysle § 24 ods. 12 geologického zákona: „Písomné poverenie podľa odseku 9 (pozn. chybný odkaz v zákone - správny odkaz na ods. 10) a prieskumný podiel podľa odseku 10 (pozn. chybný odkaz v zákone - správny odkaz na ods. 11) sú súčasťou návrhu na určenie prieskumného územia a rozhodnutia o určení prieskumného územia.“

68. Z vyššie uvedeného nepochybne vyplýva, že písomné poverenie pre povereného zástupcu skupiny objednávateľov je súčasťou návrhu na určenie prieskumného územia. V danom prípade išlo o konanie týkajúce sa zmeny a predĺženia už určeného prieskumného územia. Ust. § 23 geologického zákona neupravuje povinnosť držiteľov prieskumného územia predložiť pri zmene alebo predĺžení platnosti doby prieskumného územia pre ropu a horľavý zemný plyn nové písomné poverenie pre povereného zástupcu oprávneného konať za skupinu objednávateľov.

69. Ministerstvo rozhodnutím č. 9946/2010, 1000/2010-9.3 zo dňa 22.02.2010 rozhodlo o súhlase so zmluvným prevodom prieskumného podielu na prieskumnom území z držiteľa prieskumného územia: Magura Oil & Gas s.r.o., Bratislava, (prieskumný podiel 50 %) na Aurelian Oil & Gas Slovakia s.r.o., Bratislava, (prieskumný podiel 50 %). Právoplatnosťou tohto rozhodnutia tvoria skupinu držiteľov prieskumného územia nasledovné spoločnosti: Aurelian Oil & Gas Slovakia s.r.o. (prieskumný podiel 50%), Societatea Nationala de Gaze Naturale „ROMGAZ“ S. A., organizačná zložka Bratislava (prieskumný podiel 25%) a JKX Ondava V., organizačná zložka (prieskumný podiel 25%).

70. Súčasťou návrhu na udelenie súhlasu so zmluvným prevodom prieskumného podielu bola ministerstvu predložená zmluva o prevode prieskumného podielu medzi Radusa Oil & Gas s. r. o., na Aurelian Oil & Gas Slovakia, s. r. o., zo dňa 03.02.2010 vrátane písomných poverení vo vzťahu k určeniu povereného zástupcu oprávneného konať za skupinu objednávateľov, a to:

- určenie povereného zástupcu - spol. Aurelian Oil & Gas Slovakia s.r.o. súhlasí, že bude konať ako poverený zástupca a zastupovať všetkých držiteľov prieskumného územia, datované dňa 03.02.2010,
- určenie povereného zástupcu - spol. JKX Slovakia B. V., organizačná zložka súhlasí, aby spol. Aurelian Oil & Gas Slovakia s.r.o. konala ako poverený zástupca a zastupovala všetkých držiteľov prieskumného územia, datované dňa 03.02.2010,
- určenie povereného zástupcu - spol. Societatea Nationala de Gaze Naturale „ROMGAZ“ S.A., organizačná zložka Bratislava súhlasí, aby spol. Aurelian Oil & Gas Slovakia s.r.o. konala ako poverený zástupca a zastupovala všetkých držiteľov prieskumného územia, datované dňa 09.02.2010.

71. Vyššie označené písomné poverenia sú udelené na dobu neurčitú, z ktorých jednoznačne vyplýva, že skupina držiteľov Aurelian Oil & Gas Slovakia s.r.o., Societatea Nationala de Gaze Naturale „ROMGAZ“ S.A., organizačná zložka Bratislava a JKX Slovakia B. V., organizačná zložka určila za svojho povereného zástupcu spol. Aurelian Gas and Oil Slovakia, s. r. o., bez časového obmedzenia. Spoločnosť Aurelian Oil & Gas Slovakia s. r. o., je držiteľom geologického oprávnenia v zmysle § 5 ods. 1 geologického zákona. Zástupcom s odbornou spôsobilosťou je F. N. G., K.. Zároveň je potrebné uviesť, že dňom 29.04.2014 došlo k zmene názvu obchodnej spol. Aurelian Oil & Gas Slovakia s. r. o., a to z Aurelian Oil & Gas Slovakia s. r. o. na Alpine Oil and Gas, s.r.o. Spoločnosť Aurelian Oil & Gas Slovakia s. r. o., po zmene názvu spoločnosť Alpine Oil and Gas, s.r.o. je členom skupiny objednávateľom v zmysle § 24 ods. 10 geologického zákona.

72. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že F. N. G., K.. nie je povereným zástupcom držiteľov prieskumného územia spochybňujúc pri tom plnú moc označenú ako „POWER OF ATTORNEY“ zo dňa 12.05.2016 a zo dňa 11.04.2016, žalovaný uviedol:

73. Žalobcom napádané plné moci, nie sú právnymi úkonmi, prostredníctvom ktorých si skupina držiteľov prieskumného územia určuje povereného zástupcu podľa § 24 ods. 10 geologického zákona. Povereným zástupcom je spol. Alpine Oil and Gas, s. r. o.

74. Plnou mocou zo dňa 11.04.2016 splnomocňujú organizačné zložky JKX Ondava, B. V., organizačná zložka, JKX Slovakia, B. V., organizačná zložka a JKX Carpathian, B. V. organizačná zložka, tak ako vyplýva z podpisovej doložky plnej moci, F. N. G., K.. na uskutočňovanie všetkých právnych a faktických

krokov, a to pripraviť a podať príslušnú žiadosť, poskytovať informácie a uskutočňovať všetky ďalšie vyžadované úkony vo vzťahu k ministerstvu alebo k jeho zložkám, aby sa efektívne dosiahlo zmenšenie a predĺženie doby platnosti prieskumných území Svidník, Medzilaborce a Snina v uvádzanom rozsahu.

75. Plnou mocou zo dňa 12.05.2016 splnomocňuje spol. Societatea Nationala de Gaze Naturale „ROMGAZ“ S. A., organizačná zložka Bratislava, tak ako vyplýva z podpisovej doložky plnej moci, F.. N. G., K.. na uskutočňovanie všetkých právnych a faktických krokov, a to pripraviť a podať príslušnú žiadosť, poskytovať informácie a uskutočňovať všetky ďalšie vyžadované úkony vo vzťahu k ministerstvu alebo k jeho zložkám, aby sa efektívne dosiahlo zmenšenie a predĺženie doby platnosti prieskumných území Svidník, Medzilaborce a Snina v uvádzanom rozsahu.

76. Skutočnosť, že plná moc bola udelená po podaní návrhu žiadosti o zmenu a predĺženie doby platnosti prieskumných území Svidník, nemala za následok neplatnosť takto podaného návrhu, nakoľko tento nedostatok bol odstránený predložením udelenej plnej moci, a správny orgán (ministerstvo) rozhodlo o úplnom návrhu na zmenu a predĺženie doby platnosti prieskumného územia.

77. K námietke žalobcu vo vzťahu k zákonu č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o štátnom jazyku“) žalovaný uviedol nasledovné:

78. V zmysle § 3 ods. 4 zákona o štátnom jazyku: „Fyzická osoba a právnická osoba v úradnom styku s orgánom podľa odseku 1 a v úradnom styku s právnickou osobou podľa odseku 1 používa štátny jazyk, ak tento zákon, osobitný predpis alebo medzinárodná zmluva, ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, neustanovuje inak. Osoba, ktorej materinským jazykom je jazyk spĺňajúci požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka, môže v úradnom styku s orgánom podľa odseku 1 a v úradnom styku s právnickou osobou podľa odseku 1 používať svoj materinský jazyk. Orgány a právnické osoby podľa odseku 1 sú povinné prijať listinu v jazyku spĺňajúcom požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka, ak ide o listinu vydanú alebo overenú príslušnými orgánmi Českej republiky.“

79. Listiny označené ako „Power of attorney“ sú vyhotovené v anglickom jazyku s uvedením českého prekladu priamo v texte tejto listiny, t. j. v jazyku spĺňajúcom požiadavku základnej zrozumiteľnosti štátneho jazyka, ktorý je možné v zmysle citovaného zákona používať v úradnom styku. Z uvedeného dôvodu považoval žalovaný túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

80. JKX Slovakia B. V., organizačná zložka je organizačnou zložkou zahraničnej osoby JKX Slovakia B. V. so sídlom Schiphol Boulevard, Toren F, 7e verdieping 283, Schiphol 1118Bh, Holandské kráľovstvo. JKX Ondava B. V., organizačná zložka je organizačnou zložkou zahraničnej osoby JKX Ondava B. V. so sídlom Schiphol Boulevard 283, Toren F, 7e verdieping, Schiphol 1118Bh, Holandské kráľovstvo. JKX Carpathian B. V., organizačná zložka je organizačnou zložkou zahraničnej osoby JKX Carpathian B. V. so sídlom Boulevard 283, Toren F, 7e verdieping 283, Schiphol 1118Bh, Holandské kráľovstvo.

81. Žalovaný nerozporuje tvrdenie žalobcu o tom, že spol. JKX Ondava B. V., organizačná zložka a JKX Carpathian B. V., organizačná zložka nie sú organizačnými zložkami zahraničnej osoby JKX Slovakia B. V. V danom prípade je však potrebné uviesť, že plná moc označená ako „Power of attorney“ datovaná 11.04.2016 je podpísaná oprávnenou osobou za všetky tri organizačné zložky, a to JKX Ondava B. V., organizačná zložka, JKX Carpathian B. V., JKX Slovakia B. V., organizačná zložka (z výpisu z OR SR vyplýva, že za organizačnú zložku koná vedúci organizačnej zložky, ktorý je pri všetkých 3 organizačných zložkách totožná osoba).

82. Ministerstvo preto nemalo a ani nemá pochybnosť o oprávnenosti F.. N. G., K.. zastupovať držiteľov prieskumného územia Svidník v rozsahu stanovenom vo vyššie zmieňovaných plných mociach (žalovaný opakovane upozorňuje, že nejde o povereného zástupcu skupiny objednávateľov podľa § 24 ods. 10 geologického zákona).

83. Vo vzťahu k námietke žalobcu, a síce, že podľa výpisu z obchodného registra predmetom činnosti spol. Societatea Nationala de Gaze Naturale „ROMGAZ“ S. A., organizačná zložka je kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) alebo iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod), žalovaný uviedol nasledovné:

84. V zmysle § 4 ods. 1 písm. a) geologického zákona: „Geologické práce je oprávnený vykonávať zhotoviteľ geologických prác, a to fyzická osoba - podnikateľ a právnická osoba, ktorá má geologické oprávnenie,...“

85. V zmysle § 5 ods. 4 písm. e) geologického zákona: „Žiadosť právnickej osoby o geologické oprávnenie obsahuje mená a priezviská a čísla preukazov o odbornej spôsobilosti osôb uvedených v § 9 ods. 1.“

86. V zmysle § 9 ods. 1 písm. c) geologického zákona: „Odbornú spôsobilosť na vykonávanie geologických prác (ďalej len "odborná spôsobilosť") musí mať fyzická osoba, ktorá riadi, koordinuje a rieši geologickú úlohu (ďalej len "zodpovedný riešiteľ geologickej úlohy"), (ďalej len "odborne spôsobilá osoba"),...“

87. V zmysle § 24 ods. 10 geologického zákona: „Prieskumné územie na ložiskový geologický prieskum na ropu a horľavý zemný plyn a prírodných horninových štruktúr a podzemných priestorov na účely trvalého ukladania oxidu uhličitého do geologického prostredia možno určiť aj skupine objednávateľov, ktorí spoločne financujú geologické práce na určenom prieskumnom území. Skupinu objednávateľov zastupuje poverený zástupca, ktorý je členom skupiny objednávateľov, na základe písomného poverenia.“

88. Držiteľ prieskumného územia je objednávateľom v zmysle geologického zákona (§ 22 ods. 1), pričom držiteľom prieskumného územia môže byť fyzická osoba - podnikateľ alebo právnická osoba. Geologický zákon ďalej neustanovuje ďalšie podmienky vo vzťahu k držiteľovi prieskumného územia, ustanovuje len, kto je oprávnený vykonávať geologické práce, a to v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení zhotoviteľ geologických prác. Zhotoviteľom môže byť fyzická osoba - podnikateľ a právnická osoba, ktorá má geologické oprávnenie. V prípade žiadosti právnickej osoby o geologické oprávnenie, je povinnou náležitosťou žiadosti aj mená a priezviská a čísla preukazov o odbornej spôsobilosti osôb uvedených v § 9 ods. 1.

89. Z uvedeného vyplýva, že držiteľ prieskumného územia nemusí byť zároveň aj držiteľom geologického oprávnenia, držiteľ prieskumného územia je subjektom, ktorý financuje geologické práce na určenom prieskumnom území. V danom prípade je držiteľom geologického oprávnenia aj jeden z držiteľov prieskumného územia Medzilaborce, a to spoločnosť Alpine Oil and Gas, s.r.o., a osobou odborne spôsobilou podľa § 9 geologického zákona je F. N. G., K.. Z uvedeného vyplýva, že držiteľ prieskumného územia nemusí mať geologické oprávnenie, držiteľ prieskumného územia je subjektom, ktorý financuje geologické práce na určenom prieskumnom území.

90. Vo vzťahu k poukazu žalobcu na ustanovenia zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Obchodný zákonník“), žalovaný zdôraznil, že status - držiteľ prieskumného územia bez geologického oprávnenia - nie je činnosťou, ktorú možno označiť za podnikanie podľa Obchodného zákonníka. Na podklade uvedeného preto žalovaný považoval tieto námietky žalobcu za nedôvodné.

91. K namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci žalovaný uviedol nasledovné:

92. Žalobca primárne vychádzal z ust. § 24 geologického zákona a svoj argument opieral prednostne o gramatický výklad príslušných zákonných ustanovení, pričom v rámci svojho výkladu nezvažoval ďalšie logické a legislatívne súvislosti, najmä opomínal teleologický výklad príslušných zákonných ustanovení. Režim prieskumných území na vykonávanie ložiskového geologického prieskumu na ropu, horľavý zemný plyn a prírodných horninových štruktúr a podzemných priestorov na účely trvalého ukladania oxidu uhličitého do geologického prostredia je čiastočne odlišný od režimu ostatných prieskumných území, pričom uvedená skutočnosť vplynula najmä zo Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES o geologickom ukladaní oxidu uhličitého a o zmene a doplnení smernice Rady 85/337/EHS, smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES a nariadenia (ES) č. 1013/2006 a Smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/22/ES o podmienkach udeľovania a používania povolení na vyhľadávanie, prieskum a ťažbu uhľovodíkov. Príslušné ustanovenia geologického zákona preto treba vykladať predovšetkým v kontexte

komunitárnych cieľov a regulácií vyplývajúcich z týchto smerníc. Účelom zavedenia legislatívnych odchýlok, tak ako ich zákonodarca upravil v ust. § 24 ods. 8 geologického zákona, bola úprava odlišnej pozície držiteľov prieskumných území na ropu, horľavý zemný plyn a prírodných horninových štruktúr a podzemných priestorov na účely trvalého ukladania oxidu uhličitého do geologického prostredia a veľkosti prieskumných území s ohľadom na technologickú a finančnú náročnosť vykonávania takéhoto prieskumu v porovnaní s ložiskovým geologickým prieskumom na iné vyhradené nerasty.

93. Ropa a horľavý zemný plyn sú taktiež považované v rámci Európskej únie za vysoko strategické suroviny, z čoho vyplýva potreba riadneho a dostatočného prieskumu ložísk týchto surovín v rámci členských štátov Európskej únie. Z obsahu smernice 94/22/ES nevyplýva, či a ako často majú byť prieskumné územia predlžované, či môžu byť zmenené a pod., uvedené skutočnosti sú predmetom právnej úpravy vnútroštátneho práva podľa vôle každého členského štátu. Z čl. 4 písm. b) smernice 94/22/ES taktiež nevyplýva koľkokrát a akým spôsobom má byť predlžované prieskumné územie na ropu a horľavý zemný plyn z hľadiska realizácie geologického prieskumu, ale že túto dobu je možné predĺžiť, pokiaľ nepostačuje na dokončenie dotknutej činnosti a ak sa činnosť vykonávala v súlade s povolením. Znenie ust. § 22 ods. 1 geologického zákona nie je v rozpore so znením čl. 4 písm. b) Smernice 94/22/ES.

94. Žalovaný podotkol, že ani zo samotného gramatického znenia príslušných zákonných ustanovení, t. j. z ust. § 24 ods. 8 geologického zákona, nevyplýva, že držiteľ prieskumného územia je oprávnený požiadať len o jedno predĺženie doby platnosti prieskumného územia na ropu a horľavý zemný plyn. Súčasné platné a účinné znenie ust. § 24 ods. 8 geologického zákona je možné interpretovať aj tak, že ministerstvo je oprávnené opakovane predĺžiť (čiže viac krát ako predpokladá ust. § 22 ods. 1 geologického zákona) dobu platnosti prieskumného územia na ropu a horľavý zemný plyn, pokiaľ je to nevyhnutné na zabezpečenie činnosti realizovaných v rámci takéhoto prieskumného územia. Je potrebné taktiež upozorniť na skutočnosť, že prieskumné územie Medzilaborce - ropa a horľavý zemný plyn, bolo určené v roku 2006 za platnosti a účinnosti zákona č. 313/1999 Z. z., ktorý problematiku určovania prieskumných území na ropu a horľavý zemný plyn osobitne neupravoval. Ak by držiteľ prieskumného územia podal v súčasnosti nový návrh na určenie prieskumného územia na ropu a horľavý zemný plyn, je oprávnený si určiť akúkoľvek lehotu (napr. 20 rokov) v súlade s dikciou ust. § 24 ods. 8 geologického zákona.

95. Pokiaľ teda ministerstvo rozhodovalo tak, že určilo držiteľovi prieskumného územia na celkovú dobu 15 rokov, ako na dobu nevyhnutnú na realizáciu prieskumných prác, nie je zrejmé, v čom mala spočívať nezákonnosť postupu ministerstva v danej veci. Samotná skutočnosť, že ministerstvo postupovalo v danej veci obdobne ako v prípadoch „bežných“ prieskumných území neporušilo žiadny všeobecne záväzný právny predpis.

96. Z ust. § 24 ods. 8 geologického zákona vyplýva, že na toto ustanovenie sa nevzťahuje jedine ustanovenie § 22 ods. 2 geologického zákona, tzn., že ostatné ustanovenia, t. j. napr. ust. § 22 a § 23 geologického zákona vo vzťahu k ust. § 24 ods. 8 geologického zákona je možné subsidiárne aplikovať. Žalovaný preto zastával názor, že prvostupňový správny orgán postupoval zákonne, keď prieskumné územie určené podľa ustanovení dovtedajšieho geologického zákona (zákona č. 313/1999 Z. z.), posudzoval ako štandardné prieskumné územie. Zároveň z ust. § 43 geologického zákona nevyplýva, ako majú byť v novom právnom režime posudzované prieskumné územia na ropu a horľavý zemný plyn určené podľa staršieho právneho predpisu (zákona č. 313/1999 Z. z.).

97. Žalovaný podotkol, že v čase podania návrhu na určenie prieskumného územia Medzilaborce, držiteľ prieskumného územia nemal inú možnosť ako požiadať o určenie prieskumného územia v medziach ust. § 20 a § 21 zákona č. 313/1999 Z. z. na štyri roky s vedomím, že táto doba je z hľadiska zamýšľaných geologických prác nepostačujúca. Zároveň žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že „druhé“ predĺženie doby platnosti prieskumného územia na ropu a horľavý zemný plyn (podľa § 24 ods. 8 geologického zákona) v intenciách argumentácie žalobcu sa týka „dokončenia“ geologických prác a nie poskytnutia štandardného a dostatočného času na vykonanie zamýšľaných geologických prác v súlade s účelom a cieľmi geologického zákona.

98. V rozpore so zákonom by bol teda taký postup ministerstva, v dôsledku ktorého by predĺžilo dobu platnosti prieskumného územia na ropu a horľavý zemný plyn iba raz, t. j. na celkovú dobu platnosti prieskumného územia kratšiu ako je 10 rokov v zmysle § 22 ods. 1 geologického zákona.

99. Žalobca vnímal ako negatívny právny stav samotnú existenciu prieskumného územia Medzilaborce - ropa a horľavý zemný plyn bez ohľadu na dobu, na akú bolo toto prieskumné územie určené. Nie je zrejmé a zrozumiteľné ochranu akého verejného záujmu by žalobca dosiahol, ak by bolo toto prieskumné územie zrušené a držiteľ prieskumného územia by požiadal o určenie nového prieskumného územia, napr. na dobu 15 rokov, resp. ak by ministerstvo predĺžilo dobu platnosti prieskumného územia v roku 2010 nie o štyri, ale napr. o desať, pätnásť alebo dvadsať rokov v súlade s cieľmi úpravy ust. § 24 ods. 8 geologického zákona.

100. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na tú skutočnosť, že tvrdenia uvádzané v tejto časti žaloby boli obsahom podnetu žalobcu na podanie protestu prokurátora zo dňa 03.08.2016 (predmetný podnet sa týkal rozhodnutí ministerstva o určení prieskumných území na ropu a horľavý zemný plyn vo vzťahu k prieskumným územiám Svidník, Snina a Medzilaborce). Generálna prokuratúra SR, netrestný odbor listom č. VI/1 Gd 367/16/1000-10 zo dňa 15.11.2016 oznámila ministerstvu, že nezistila zákonné podmienky pre vykonanie opatrení voči namietaným rozhodnutiam ministerstva a príslušný prokurátor podnet odložil.

101. S námietkou o nedostatočnom zistení skutkového stavu veci sa žalovaný nestotožnil a zdôraznil, že rozhodnutie o určení prieskumného územia vydané príslušným správnym orgánom nezbavuje držiteľa prieskumného územia dodržiavať ustanovenia osobitných právnych predpisov vrátane právnych predpisov na úseku ochrany životného prostredia, t. i. žiadať si povolenia v závislosti, napr. od povahy navrhovanej činnosti či povahy dotknutého územia. Uviedol, že zabezpečenie záujmov chránených osobitnými predpismi spadá do kompetencie rôznych orgánov štátnej a verejnej správy (napr. na úseku ochrany prírody, lesného hospodárstva), okrem toho je možný stret aj so záujmami spoločností zabezpečujúcich služby občanom v rámci svojej podnikateľskej činnosti (SPP, a. s., VVS, a. s. a i).

102. V súlade s vyššie uvedeným je aj postup, resp. konania iných príslušných orgánov na rôznych úsekoch výkonu štátnej správy, t. j. tie, ktoré nie sú v kompetencii žalovaného.

103. V tejto súvislosti žalobca poukázal na vyjadrenie Okresného úradu Prešov, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia kraja č. OU-PO-OSZP1-2016/016038-4/KM zo dňa 19.04.2016. Z citovaného vyjadrenia vyplýva, že: „Okresný úrad v sídle kraja konštatuje, že vydaním rozhodnutia o predĺžení doby platnosti PÚ Medzilaborce do roku 2026 podľa osobitného predpisu nebudú dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny, a preto voči jeho vydaniu nemá námietky. Záujmy ochrany prírody a krajiny môžu byť dotknuté až následnými navrhovanými činnosťami pri vykonávaní jednotlivých geologických prác podľa predloženej III. zmeny projektu geologickej úlohy v prieskumnom území Medzilaborce. Navrhovaná činnosť - realizácia prieskumného vrtu v kat. území Krivá Oľka, bola predmetom posúdenia podľa § 28 ods. 4 zákona o ochrane prírody. OÚ Prešov vydal odborné stanovisko zo dňa 16.01.2015, z ktorého vyplynul záver, že realizácia prieskumného vrtu v kat. území Krivá Oľka, pri dodržaní stanovených podmienok nepredpokladá významný vplyv na integritu Chráneného vtáčieho územia Laborecká vrchovina zaradeného do sústavy chránených území NATURA 2000.

104. Žalovaný považoval za nevyhnutné uviesť, že nie je oprávnený suplovať, spochybňovať, ani meniť akýmkoľvek spôsobom činnosť príslušných kompetentných orgánov, napr. na úseku ochrany životného prostredia. Rozhodnutie ministerstva o určení prieskumného územia, resp. o predĺžení doby platnosti určeného prieskumného územia nezbavuje držiteľa prieskumného územia (resp. skupinu držiteľov prieskumného územia) dodržiavať osobitné právne predpisy a postupovať v súlade s nimi. Ministerstvo v konaní o určení prieskumného územia, resp. o predĺžení doby platnosti určeného prieskumného územia nerozhoduje o právnych skutočnostiach, o ktorých sú kompetentné rozhodovať iné orgány štátnej správy. V danej veci je potrebné zdôrazniť, že žalobca je oprávnený zúčastniť sa iných konaní v postavení účastníka konania na rôznych úsekoch výkonu štátnej správy podľa osobitných predpisov.

105. K námietke nedostatočného zistenia skutkového stavu v spojení s podstatným porušením ustanovení o konaní sa žalovaný nestotožnil a uviedol, že list starostu obce Oľka nemožno považovať za odôvodnený podnet podľa zákona č. 24/2006 Z. z. V uvedenom liste absentuje akýkoľvek odkaz na zákon č. 24/2006 Z. z. Z uvedeného listu ani nie je zrejmé, čo má byť predmetom posúdenia. Starosta

obce Olka žiadal o posúdenie činnosti štátneho podniku Lesy SR, š. p. a spoločnosti Alpine Oil and Gas, s. r. o., takéto označenie činností je však neurčité a nezrozumiteľné.

106. Nemožno, tak ako sa mylne domnieval žalobca, akúkoľvek žiadosť na posúdenie vyhodnotiť ako posúdenie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. Žalobca v žalobe cituje ustanovenia zákona č. 24/2006 Z. z., pričom zavádzajúco konštatoval, že podnet starostu obce Olka bol nepochybne podnetom podľa § 19 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. Z uvedeného listu táto skutočnosť však vôbec nebola zrejmä a určitá.

Vyjadrenie spol. Alpine Oil and Gas, s. r. o.

107. Účastník konania, spol. Alpine Oil and Gas, s.r.o., sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 27.02.2017 a žiadal ju zamietnuť. S poukazom na § 23 ods. 9 veta prvá geologického zákona mal za to, že žalobca nie je účastníkom predmetného administratívneho konania, keďže geologický zákon upravuje účastníctvo v konaní odlišne od Správneho poriadku.

108. Námietky neplatnosti poverenia pre F.. N. G., K., boli podľa neho bez právneho významu. Poverenie ako poverenému zástupcovi v zmysle § 24 ods. 10 geologického zákona bolo ostatnými dvomi držiteľmi prieskumného územia udelené jemu a nie F.. G., ktorý bol jeho konateľom a nie povereným zástupcom. Poverenie bolo udelené v slovenskom jazyku v roku 2010.

109. Poukázal na to, že v zmysle § 25 ods. 4 geologického zákona nemusí mať spoločnosť (jej organizačná zložka) ako držiteľ prieskumného územia zapísaný žiaden špecifický predmet činnosti v obchodnom registri. Zároveň uviedol, že spol. Societatea Nationala de Gaze Naturale „ROMGAZ“ S. A., organizačná zložka, nevykonáva na území SR geologický prieskum, v tejto oblasti nepodniká a je iba držiteľom prieskumného územia.

110. Mal za to, že z ust. § 24 ods. 8 geologického zákona nevyplýva, že by dobu platnosti prieskumného územia bolo možné predĺžiť iba raz. Takýto výklad tohto ustanovenia by v podmienkach vykonávania geologického prieskumu ložísk ropy a zemného plynu prakticky znamenal znemožnenie úspešného ukončenia takéhoto prieskumu. Trvať na takomto formalistickom výklade vyššie uvedeného ustanovenia by znamenalo popretie zmyslu prieskumnej činnosti vyhľadávania ložísk ropy a plynu a bolo by v rozpore so zmyslom geologického zákona.

111. K námietke nevykonania posudzovania vplyvov na životné prostredie uviedol, že súhlasí so závermi OÚ Prešov, podľa ktorého hodnotenie všetkých plánovaných činností vykonávať netreba, keďže samotné predĺženie doby platnosti prieskumného územia nemôže mať vplyv na záujmy ochrany prírody a krajiny.

112. K námietke - podnet starostu Obce Krivá Olka zo dňa 04.03.2016 uviedol, že sa nejedná o podnet na určenie, či ním uskutočňovaná navrhovaná činnosť podlieha posudzovaniu podľa § 19 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z.

Právne predpisy a posúdenie vecí.

113. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 11 ods. 1 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo na nariadenom pojednávaní konanom v súlade s § 114 SSP v neprítomnosti oboch procesných strán, na pojednávanie riadne predvolaných a ospravedlnených a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

114. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

115. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

116. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

117. Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeľi v konaní ujmu.

118. Podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku, účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

119. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

120. Podľa § 32 ods. 2 veta prvá, druhá Správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

121. Podľa § 33 ods. 1, 2 Správneho poriadku, (1) Účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke. (2) Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

122. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

123. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

124. Úlohou správneho súdu v rámci preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného je posúdiť, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

125. Osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej moci vo veci

rozhodol, je treba považovať za prejav arbitrárnosti, znamenajúci porušenie ústavou garantovaného základného práva, majúci za následok nepreskúmateľnosť takéhoto rozhodnutia.

126. V prejednávanej veci správny súd mal povinnosť preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného označeného ako list, ako aj prvostupňového rozhodnutia, a tiež aj zákonnosť postupu konajúcich orgánov verejnej správy v predmetnom administratívnom konaní. V tejto súvislosti správny súd musel posúdiť, či predmetné napadnuté rozhodnutie - list žalovaného zo dňa 29.09.2016 je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu a tiež to, či žalobca je aktívne legitimovaným subjektom na podanie posudzovanej správnej žaloby. Správny súd uvádza, že otázka možnosti súdneho prieskumu neformálnych písomností (listov) vydaných vecne a miestne príslušnými orgánmi verejnej správy, v rámci ich kompetencií je v zmysle ustálenej judikatúry súdmi SR (najvyšší súd, ústavný súd) vyriešená v prospech možnosti súdneho prieskumu takýchto správnych aktov a potom aj neformálny list orgánu verejnej správy, pokiaľ bol vydaný príslušným orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, v ktorom bol tento orgán kompetentný konať je treba pokladať za rozhodnutie orgánu verejnej správy podliehajúce súdnemu prieskumu v zmysle príslušných ustanovení SSP. Tak tomu je aj v danej veci a potom je potrebné uzavrieť, že napadnuté rozhodnutie - list žalovaného je spôsobilým predmetom na súdny prieskum.

127. Otázku aktívnej legitimácie žalobcu na podanie predmetnej žaloby správny súd posúdil s odkazom na súdne rozhodnutia špecifikované v bode 3 odôvodnenia tohto rozsudku, v ktorých bola táto otázka posudzovaná a bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že vylúčenie žalobcu z účasti v predmetnom administratívnom konaní žalovaným nebolo v súlade so zákonom, pričom bolo konštatované, že žalobca mal byť riadnym účastníkom v prebiehajúcom administratívnom konaní o predĺženie doby platnosti a zmeny (zmenšenie) prieskumného územia Medzilaborce. Preto je treba žalobcu pokladať za osobu aktívne legitimovanú na podanie predmetnej správnej žaloby.

128. Zároveň v tejto súvislosti je treba poukázať na skutočnosť, že žalobca v danom administratívnom konaní nemal priznané postavenie riadneho účastníka tohto konania, čo reálne privodilo obmedzenie jeho práv v tomto konaní, keďže sa s ním ako účastníkom konania nekonalo, hoci sa konať malo. Táto skutočnosť predstavuje podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy (prvostupňovým správnym orgánom ako aj žalovaným), ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Keďže na žalobcu nebolo vzhľadom ako na účastníka administratívneho konania, došlo k porušeniu viacerých ustanovení Správneho poriadku (§ 3 ods. 2, § 23 ods. 1, § 33 ods. 1, 2) a žalobca objektívne nemal možnosť riadne v konaní uplatňovať svoje zákonné práva, ktoré by mu ako účastníkovi konania patrili. Túto skutočnosť správny súd vyhodnotil ako vadu v konaní žalovaného, resp. prvostupňového orgánu verejnej správy, a to aj napriek tomu, že na žalobcom v konaní podaný rozklad voči vydanému prvostupňovému rozhodnutiu reagoval žalovaný napadnutým rozhodnutím - listom, v ktorom reagoval na ním v podanom rozklade vznesené námietky. Pochybenie orgánov verejnej správy v dôsledku neumožnenia uplatňovať práva žalobcom ako riadnym účastníkom konania boli takého charakteru, že spôsobili nezákonnosť priebehu administratívneho konania vo vzťahu k žalobcovi. Správny súd poukazuje na to, že v súlade s § 41 ods. 1 geologického zákona boli konajúce orgány verejnej správy v predmetnom administratívnom konaní povinné postupovať v zmysle ustanovení Správneho poriadku.

129. V súvislosti s posúdením napadnutého rozhodnutia - listu žalovaného, správny súd uvádza, že po jeho preskúmaní musí konštatovať, že tento neobsahuje dôsledné odôvodnenie a v dostatočnom rozsahu nereaguje na všetky žalobcom vznesené relevantné námietky v ním podanom rozklade a preto je ho potrebné považovať ako nedostatočne odôvodnený, nezrozumiteľný a arbitrárny. Správny súd napadnuté rozhodnutie takto vyhodnotil, a to aj napriek tomu, že žalovaný v ňom síce reaguje na viaceré žalobcové námietky v podanom rozklade, avšak celkom zrejme nie v takom rozsahu a kvalite, ktorú si správne rozhodnutie vyžaduje, aby ho bolo možné označiť za riadne odôvodnené, t. j. za zákonné. V rozhodnutí vydanom v novom administratívnom konaní po vrátení veci správnym súdom, bude povinnosťou žalovaného, resp. aj prvostupňového orgánu, reagovať na všetky v konaní vznesené relevantné námietky žalobcu a dať na ne v rozhodnutiach logické odpovede.

130. Vzhľadom na dôvody, pre ktoré správny súd vyhodnotil obe preskúmané rozhodnutia za nezákonné, nemohol zodpovedne zaujať stanovisko a posúdiť ostatné v žalobe namietané skutočnosti (nedostatočne zistený skutkový stav veci a nesprávne právne posúdenie veci), ktoré by bolo možné

zodpovedne posúdiť až po riadnom odôvodnení preskúmaných rozhodnutí a tiež po tom, čo bude umožnené žalobcovi vystupovať v administratívnom konaní ako jeho plnohodnotný účastník.

131. Správny súd po vyhodnotení priebehu administratívneho konania uvádza, že žalobou napadnuté rozhodnutie, ako aj prvostupňové rozhodnutie, je treba považovať za nezrozumiteľné pre nedostatok dôvodov, čo je dôvodom na ich zrušenie, podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP a zároveň v administratívnom konaní došlo k takému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia (§191 ods. 1 písm. g/ SSP) a rozhodol o vrátení veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. V novom konaní budú orgány verejnej správy postupovať v súdom naznačenom smere. Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je žalovaný v ďalšom konaní viazaný (§ 191 ods. 6 SSP).

132. O nároku na právo na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 167 SSP a úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP). Účastníkovi konania správny súd právo na náhradu trov konania v zmysle § 169 SSP nepriznal, žiadne mu nevznikli a ani si ich neuplatnil.

133. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť. Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia súdu. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).